

efter Barnets Fødsel. Resolutionen forkyndes for Boet eller Arvingerne og kan danne Grundlag ogsaa for Bidrags Fastsættelse efter § 13. Med Inddrivelsen forholdes der efter Reglerne i § 3, dog at foreløbig Anmeldelse af Fordringen gyldig kan ske inden Proklamas Udløb, og at de i nævnte Regler omhandlede 6 Maaneder regnes fra endelig Dom i Sagen om Bidragspligten.

§ 8.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1913. Loven er anvendelig ogsaa med Hensyn til de forinden dens Ikrafttræden begrundede Bidragsforpligtelser. Bestemmelserne i Lovens §§ 2—4 komme kun til Anvendelse med Hensyn til Bidrag, der forfalde efter Lovens Ikrafttræden. Bestemmelsen i Lovens § 5 kan ikke anvendes, saafremt den der nævnte Tidsfrist er forløbet ved Lovens Ikrafttræden. Bestemmelserne i Lovens §§ 6 og 7 finde kun Anvendelse i Sager, der anlægges efter Lovens Ikrafttræden; dog er Reglen i § 7 om Sagens Genoptagelse ogsaa anvendelig paa tidligere anlagte Sager, medmindre den der nævnte Tidsfrist er forløbet ved Lovens Ikrafttræden.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Forhandlingerne i Rigsdagen af det af Regeringen forelagte Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd er der saavel i afvigte som i indeværende Rigsdagssamling fra forskellig Side fremsat Ønske om en delvis Revision af Lovgivningen om Underholdsbidrag til Børn, navnlig Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre, idet man har henvist til, at der i Kommunerne har vist sig Misfornøjelse med enkelte af den paagældende Lovs Bestemmelser, særlig Reglerne om Fattigvæsenets Stilling, samt med Manglen af Bestemmelser om Kontrol med Anvendelsen af de af det offentlige udbetalte Underholdsbidrag, jfr. Rigsdagstidende 1911—12, Landstingets Forhandlinger Sp. 805, 810 og 823, Folketingsudvalgets Betænkning, Tillæg B. Sp. 647; Rigsdagstidende 1912—13, Landstingets Forhandlinger Sp. 105, 107, 116—17 og 122.

Ministeriet er af den Formening, at Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 i det hele og store har virket tilfredsstillende og i Overensstemmelse med sit Formaal, nemlig at værne de udenfor Ægteskab avlede

Børn og disses Mødre; der er heller ikke fra nogen Side fremsat Ønske om at rokke ved Lovens paa Basis af den tidligere Lovgivning om Børn udenfor Ægteskab hvilende Grundprincipper, og der synes saaledes ikke for Tiden at foreligge nogen Anledning til at undergive Loven i dens Helhed en Revision; Loven er nu i de forløbne Aar godt indarbejdet baade i Befolkningens Bevidsthed og hos de kommunale Myndigheder og andre Myndigheder, der berøres af Loven, og de Tvivlspørgsmaal, som i Begyndelsen efter Lovens Ikrafttræden i betydeligt Omfang gjorde sig gældende, ere nu i alt væsentligt løste ved Afgørelser af de paagældende judicielle og administrative Myndigheder. Derimod maa det erkendes, at Loven paa enkelte Punkter — navnlig de ovenfor omtalte, i Rigsdagen fremhævede — lider af Mangler, som der er Grund til at søge afhjulpne.

I Anledning af forskellige Henvendelser til Indenrigsministeriet saavel fra enkelte Kommunalbestyrelser som fra „De samvirkende Sogneraadsforeninger“ angaaende en Ændring i Reglerne om Fattigvæsenets Stilling efter Lov Nr. 130